

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/284/2019
Identifikačné číslo spisu: 3209202882
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3209202882.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: I. H., bývajúca v A. XXX, proti žalovaným: 1/ K. H., bývajúca v T. XXX, 2/ U. J., bývajúca v A. XXX, 3a/ Y. S., bývajúci v F. nad F., Z. 10XX/X, 4a/ Mgr. A. A., bývajúca v W. H. - U. V., H. XXX, 6/ Y. F., bývajúci v A. XXX, 10a/ E. H. bývajúca v A. XXX, 10b/ M. Y., bývajúca v Z. XX, 10c/ M. V., bývajúci v A. XXX, 11a/ Q. U., bývajúca v T. W. XXX/XX, 12/ Y. Q., bývajúca vo U. Q. XXX, 13a/ R. S., bývajúci v R. Q. XXX/XX, 14a/ X. S., bývajúca v M., P. O. Q. 2324/42, 14b/ R. Y., bývajúci v F. nad F., V. XXXX/XX, 14c/ Y. Y., bývajúca v M., T. XXXX/X, 15/ X. V., bývajúca v W. XXX, 16/ E. H., bývajúca v A. XX, 17/ Y. U., bývajúca v M., V. XXXX/XX, 18/ E. W., bývajúca v F., Q. XX, 19a/ R. H., bývajúci na U. XXX, 20/ R. A. R., (neznámy vlastník), 21/ T. Y., bývajúci v F. nad F., K T. XXX/X, 25/ R. Y., (neznámy vlastník), 26/ E. Y., (neznámy vlastník), 27/ Y. W., (neznámy vlastník), 28/ R. F., (neznámy vlastník), 30/ T. J., (neznámy vlastník), 34/ E. L., bývajúca v A. XX, 36/ T. W., (neznámy vlastník), 37/ V. W., (neznámy vlastník), 38/ R. H., bývajúca v A. XX, 40/ U. F., (neznámy vlastník), 42/ J. V., (SPF) (neznámy vlastník), 44/ U. E., bývajúca v A. XX, 45/ R. J., (neznámy vlastník), 48/ Y. Y., (neznámy vlastník), 49/ Y. Y., bývajúca v A. XX, 51/ Y. V., (neznámy vlastník), 52/ R. V., (neznámy vlastník), 53/ E. L., (neznámy vlastník), 54/ Y. H., bývajúca v A. XX, 55/ R. H., (neznámy vlastník), 56/ Y. J., bývajúca v A. XX, 58/ Y. H., bývajúca v A. XX, 62/ W. Y., (neznámy vlastník), 65/ S. V., bývajúca v A. XXX, 66/ U. N., (neznámy vlastník), 67/ E. N., bývajúca v A. 114, 69/ Y. U., (neznámy vlastník), 70/ Y. U., (neznámy vlastník), 71/ V. U., (neznámy vlastník), 77/ V. R., bývajúca v A. XXX, 78/ Y. R., (neznámy vlastník), 79/ U. R., (neznámy vlastník), 80/ S. R., (neznámy vlastník), 82/ V. H., bývajúca v A. XXX, 84/ R. H., (neznámy vlastník), 85/ R. E., (neznámy vlastník), 86/ Y. W., (neznámy vlastník), 87/ R. H., (neznámy vlastník), 88/ R. Y., bývajúci v A. XXX, 89/ T. Y., (neznámy vlastník), 92/ Y. H., bývajúca v A. XXX, 93/ S. L., (neznámy vlastník), 94/ U. T., bývajúca v Y. Q., 95/ Y. Q., bývajúca v A. XX, 97/ X. V., bývajúca v M., M. XXXX/XX, 98/ H. U., bývajúca v F. nad F. T. XXX, 99/ E. V., bývajúca v A. XXX, 100/ Y. F., bývajúci v A. XXX, 101/ R. H. bývajúci v A. XXX, 102/ X. I., bývajúca v A. XXX, 104/ M. L., bývajúca v Y. Q. XXX, 105/ X. W., bývajúci v A. XXX, 106/ X. I., bývajúca v A. XXX, 108/ X. V., bývajúca v M., Y. M. 34, 109/ X. V., bývajúca v M., Y. M. XX, 110a/ X. U., bývajúca v F. XX, 112/ R. H., bývajúci v M., L., 113a/ K. U. H., bývajúci v A. XXX, 114/ I. F., bývajúca v A. XX, 116/ N. U. bývajúca v F. nad F., Q. XXXX/X, 117/ X. T., bývajúca v L., U. XXX/XX, 120a/ Y. J., bývajúci v A. XXX, 121/ H. U., bývajúca v F. nad F., T. XXX/X, 122/ U. H., bývajúca v A. XXX, 123/ R. H., bývajúci v T. 10, 124/ E. Y., bývajúca v A. XXX, 125/ R. H., bývajúci v T. XX, 126/ E. Y., bývajúca v A. XXX, 127/ U. J., bývajúci v Y. Q. XXX, 128/ R. W., bývajúci v A. XXX, 129/ V. Y., bývajúca v F. nad F., V. XXXX/X, zastúpená opatrovníkom: T. Y. bývajúci v F. nad F., V. XXXX/X, 130a/ E. R., bývajúca v A. XXX, 131/ Y. E., bývajúci v V., H. XX/XX, 132/ R. E., bývajúci v M., L. XXXX/X, 133/ R. W., bývajúci v A. XX, 134a/ T. H., bývajúci v T. - W., M. ulica XXX/XX, 134b/ Y. Y. K., bývajúca v A. XXX, 135/ AMO-PLUS, s.r.o., so sídlom Palárikova 857/11, Topoľčany, 136/ AMO-PLUS, s.r.o., so sídlom Palárikova 857/11, Topoľčany, 137/ X. A., bývajúca v F. nad F., I. W. XXXX/XX, 138/ Q. Y., bývajúca v A. XX, 139a/ E. V., bývajúci v S., G. XXX/XX,

140/ U. W., bývajúci v F. nad F., Z. a Y. 13XX/XX, 141/ E. F., bývajúca v A. 8, 142/ E. V., bývajúca v A. XXX, 143/ H. Y., bývajúci v M., M. A. F. XXXX/XX, 144/ H. L., bývajúca v F., Y. XX, 145/ M. U., bývajúca v A. XX, 146aa/ R. V., bývajúci v A. XXX, 146ab/ U. V., bývajúci v A. XXX, 146ac/ M. V., bývajúci v A. XXX, 147/ Y. H. Y., bývajúci v A. XXX, 148/ X. I., bývajúca v M., Y. XXXX/X, 149/ R. I., bývajúca v M., C. XXXX/X, 151/ M. T., bývajúci v N. I. XX, 153/ U. E., bývajúca v A. XXX, 154/ E. U., bývajúca v F. nad F., I. nová XXXX/XX, 155/ R. H., bývajúci v F. nad F., T. XXX/XX, 156/ Y. C., bývajúca v A. XXX, 157/ U. J. U., bývajúca v A. XXX, 158/ F. T., bývajúci v F., V. XX, 159/ F. V., bývajúca v A. XXX, 160a/ E. H., bývajúca v A. XXX, 162/ M. U., bývajúca v F. nad F., Q. XXXX/X, 163/ R. U., bývajúca v A. 220, 164a/ MUDr. M. F., bývajúca v M., Y. A. č. XXXX/X, 164b/ Ing. Y. S., bývajúci v M., M. XXXX/XX, 165/ U. S., bývajúci v F., A. XXXX/XX, 166/ X. F., bývajúci v A. XXX, 167/ Y. I., bývajúci v A. XX, 169/ Y. U., bývajúci v A. XXX, 170/ M. H., bývajúci v F. nad F., V.. R. XXXX/XX, 171a/ Y. Y., bývajúci v M., M. F. XXXX/XX, 171b/ R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúci v A. XXX, 173a/ Y. F., bývajúci v A. XXX, 174/ E. Q., bývajúca v A. XXX, 175a/ C. S., bývajúci na U. XXX, 176/ U. Y., bývajúca vo U. Q. XXX, 177/ E. H., bývajúca v A. XXX, 178/ Y. J., bývajúca v W., W. XXX/X, 179a/ U. T., bývajúci v A. XXX, 180/ R. U., bývajúci v A. XXX, 181/ H. E., bývajúca v T., J. L. XXX/XX, 182/ X. T., bývajúca v F. nad F., I. V. XXXX/X, 183/ R. Y., bývajúci v F. nad F., V. XXXX/X, 184/ R. Z., bývajúci v F. nad F., C. č. XXX/XX, 186/ R. Z., bývajúci v M., Y. XXXX/X, zastúpený opatrovníkom: "CLEMENTIA", Zariadenie sociálnych služieb V., V. 11, 187/ R. Z., bývajúci v M., 188/ H. Z., bývajúci v M., Y. XXXX/X, 189/ H. Z. bývajúci v M., 190/ R. A., bývajúci v Q., A. XXX/XXA, 191/ U. W., bývajúci vo U. Q. XXX, 193/ Y. J., bývajúci v A. XXX, 194/ Y. F., bývajúci v A. XX, 195/ C. F., bývajúca v A. XX, 196/ MUDr. E. G., bývajúca v F., V. XXXX/XXC, 197/ E. U., bývajúca v M., T. N. XX/X, 198/ N. Z., bývajúca vo U., I. 112, A-23XX, C., 199/ R. L., bývajúca v V. 2, 200/ M. Y., bývajúca v Z. XX, 201/E. F., bývajúca v A. XXX, 202/ Ing. X. Q., bývajúci v F., M. XXXX/XX, 203/ Y. U. N., bývajúca v F., Q. XXX/XX, 204/ A. Q., bývajúca v M., F. XXXX/XX, 205/ MUDr. U. N., bývajúca v F., Q. XXX/XX, 206/ H. F., bývajúci v A. XXX, 207/ T. F., bývajúci v A. XXX, 208/ H. F., bývajúca v M., L. S. XXXX/X, 209/ X. U., bývajúca v F. nad F., I. hlavná XXXX/XX, 210/ K. R. S., bývajúci v R., Q. XXX/XX, 211/ T. Y. R., bývajúci v A., T. věžňů XXXX, ČR, 212/ Y. N., bývajúca v A. XXX, 213/ Y. R. bývajúci v A. 361, 214/ T. S., bývajúci v L. XXX, 215/ Y. I. bývajúci v A. XX, 216/ Y. R., bývajúci v M., XX. októbra XXXX/XX, 217/ E. H., bývajúca v A. XXX, 218/ M. Y., bývajúca v Z. XX, 219/ M. V., bývajúci v A. XXX, 220/ R. Y., bývajúci v A. XXX, 222/ E. R., bývajúca v Y. Q. XXX, 223/ M. S., bývajúca v F., A. XX, žalovaní 1/, 2/, 3a/, 4a/, 6/, 10a/, 10b/, 10c/, 11a/, 12/, 13a/, 14a/, 14b/, 14c/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19a/, 21/, 34/, 38/, 44/, 49/, 54/, 56/, 58/, 65/, 67/, 77/, 82/, 88/, 92/, 94/, 95/, 97/, 98/, 99/, 100/, 101/, 102/, 104/, 105/, 106/, 108/, 109/, 110a/, 112/, 113a/, 114/, 116/, 117/, 120a/, 121/, 122/, 123/, 124/, 125/, 126/, 127/, 128/, 129/, 130a/, 131/, 132/, 133/, 134a/, 134b/, 135/, 136/, 137/, 138/, 139a/, 140/, 141/, 142/, 143/, 144/, 145/, 146aa/, 146ab/, 146ac/, 147/, 148/, 149/, 151/, 153/, 154/, 155/, 156/, 157/, 158/, 159/, 160a/, 162/, 163/, 164a/, 164b/, 165/, 166/, 167/, 169/, 170/, 171a/, 171b/, 173a/, 174/, 175a/, 176/, 177/, 178/, 179a/, 180/, 181/, 182/, 183/, 184/, 186/, 187/, 188/, 189/, 190/, 191/, 193/, 194/, 195/, 196/, 197/, 198/, 199/, 200/, 201/, 202/, 203/, 204/, 205/, 206/, 207/, 208/, 209/, 210/, 211/, 212/, 213/, 214/, 215/, 216/, 217/, 218/, 219/, 220/, 222/, 223/ zastúpení spoločným splnomocneným zástupcom žalovaným 193/, žalovaní 20/, 25/, 26/, 27/, 28/, 30/, 36/, 37/, 40/, 42/, 45/, 48/, 51/, 52/, 53/, 55/, 62/, 66/, 69/, 70/, 71/, 78/, 79/, 80/, 84/, 85/, 86/, 87/, 89/, 93/ zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, vedenom na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4C/135/2009 o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu Trenčín zo dňa 30. mája 2019, č. k. 27Co/283/2018-941, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

Žalovaným 1/ až 223/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo 17. septembra 2018 č. k. 4C/135/2009-908 výrokom I. žalobu v celom rozsahu zamietol, výrokom II. žalovaným 1/, 2/, 3a/, 4a/, 6/, 10a/, 10b/, 10c/, 11a/, 12/, 13a/, 14a/, 14b/, 14c/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19a/, 20/, 21/, 25/, 26/, 27/, 28/, 30/, 34/, 36/, 37/, 38/, 40/, 42/, 44/, 45/, 48/, 49/, 51/, 52/, 53/, 54/, 55/, 56/, 58/, 62/, 65/, 66/, 67/, 69/, 70/, 71/, 77/, 78/, 79/, 80/, 82/, 84/, 85/, 86/, 87/, 88/, 89/, 93/, 92/, 94/, 95/, 97/, 98/, 99/, 100/, 101/, 102/, 104/, 105/, 106/, 108/, 109/, 110a/, 112/, 113a/, 114/, 116/, 117/, 120a/, 121/, 122/, 123/, 124/, 125/, 126/, 127/, 128/, 129/, 130a/, 131/, 132/, 133/, 134a/, 134b/, 135/, 136/, 137/, 138/, 139a/, 140/, 141/, 142/, 143/, 144/, 145/, 146aa/, 146ab/, 146ac/, 147/, 148/, 149/, 151/, 153/, 154/, 155/, 156/, 157/, 158/, 159/, 160a/, 162/, 163/, 164a/, 164b/, 165/, 166/, 167/, 169/, 170/, 171a/, 171b/, 173a/, 174/, 175a/, 176/, 177/, 178/, 179a/, 180/, 181/, 182/, 183/, 184/, 186/, 187/, 188/, 189/, 190/, 191/, 193/, 194/, 195/, 196/, 197/, 198/, 199/, 200/, 201/, 202/, 203/, 204/, 205/, 206/, 207/, 208/, 209/, 210/, 211/, 212/, 213/, 214/, 215/, 216/, 217/, 218/, 219/, 220/, 222/, 223/ voči žalobkyni náhradu trov konania nepriznal a výrokom III. nepriznal žalovaným 161/ a 152/ voči žalobkyni náhradu trov konania. Súd prvej inštancie žalobu zamietol pre nedostatok vecnej legitímácie v konaní, keď síce dospel k záveru, že žalobkyňa (ako právna nástupkyňa - vnučka po I. Y. a U. Y.) preukázala, že je nositeľkou aktívnej vecnej legitímácie na podanie zvolenej žaloby, avšak v posudzovanom prípade sa žalobkyňa nedomáhala určenia, že určitá osoba, ktorej svedčí zápis v predmetnom liste vlastníctva, nie je vlastníkom konkrétneho podielu na predmetných nehnuteľnostiach a že tento podiel má patriť do dedičstva po jej právnych predchodcoch. Z obsahu podanej žaloby a následných podaní žalobkyne nie je možné jednoznačne identifikovať, ktorý konkrétny spoluvlastnícky podiel a ktorého spoluvlastníka je požadovaným určením dotknutý. V tejto súvislosti súd konštatuje, že nie je dôvodné tvrdenie žalobkyne, že požadovaným určením nie sú práva ďalších vlastníkov na liste vlastníctva nijakým spôsobom dotknuté. Sčítaním spoluvlastníckych podielov zapísaných toho času na predmetnom liste vlastníctva s podielmi, ktorých určenia sa žalobkyňa domáha, získaný súčet prevyšuje podiel 1/1. Za daných okolností je podľa názoru súdu nevyhnutné, aby sa konania zúčastnili všetci spoluvlastníci (zapísaní v katastri nehnuteľností) ako nerozluční spoločníci na žalovanej strane, pretože v opačnom prípade by rozhodnutie súdu vydané len voči niektorým zo spoluvlastníkov nemohlo byť účinné proti tým, ktorí neboli stranami sporu. Všetci spoluvlastníci sú v tzv. nerozlučnom procesnom spoločenstve podľa § 77 CSP, k naplneniu čoho však v posudzovanej veci nedošlo, pretože žalobkyňa v žalobe neoznačila ako strany všetkých spoluvlastníkov, ktorým svedčí aktuálny výpis z LV, preto nebolo možné žalobe vyhovieť.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobkyne rozsudkom zo dňa 30. mája 2019, č. k. 27Co/283/2018-958 vo výroku I. nepripustil pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovanej, vo výroku II. návrhu žalobkyne na zmenu subjektov na strane žalovanej nevyhovel, vo výroku III. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a vo výroku IV. žalovaným voči žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Po odcitovaní ustanovení § 80 ods. 1, 2, 3 CSP odvolací súd uviedol, že v posudzovanej veci síce žalobkyňa v rámci podaného odvolania uplatnila procesný návrh na zmenu subjektov v konaní dôvodiac ustanovením § 80 CSP, avšak z hľadiska jeho formulovania a pri absencii skutočností, ktoré bola povinná uviesť ako základný predpoklad vecného preskúmania dôvodnosti takého návrhu (keďže neoznačila v konaní toho času vystupujúce subjekty, pravdepodobne na strane žalovanej, ktoré žiada zameniť s navrhovanými subjektmi a na ktoré by sa mali viazať právne skutočnosti, s ktorými sa má spájať prevod práv a povinností), čím nie je možné ani vylúčiť, že svojím podaním nesledovala zmenu subjektov z hľadiska § 80 CSP, ale pristúpenie ďalších subjektov do konania podľa § 79 CSP, čo však v odvolacom konaní nie je možné. Žalobkyňa síce identifikovala subjekty, ktoré by podľa nej mali do konania vstúpiť, ktoré sú zhodné s tými, ktoré príkladmo súd prvej inštancie z hľadiska ich absencie v konaní ako vadu žalobkyni vytýkal, označila tiež právne skutočnosti, na základe ktorých mali identifikované subjekty sa stať spoluvlastníkmi dotknutých nehnuteľností, avšak žalobkyňa neidentifikovala toho času v konaní vystupujúce subjekty na strane žalovanej, ktoré by mali z konania vstúpiť a na miesto ktorých by mali vstúpiť práve ňou navrhované subjekty, čo je základným predpokladom pre to, aby opodstatnenosť takéhoto návrhu mohol odvolací

súd preskúmať a ktorý nedostatok nemohol mať za následok iné, ako nevyhovujúce rozhodnutie odvolacieho súdu o procesnom návrhu žalobkyne vo vzťahu k navrhovanej zmene subjektov z hľadiska § 80 CSP (nemožno totiž ani vylúčiť a teda ani preskúmať pre nedostatok skutkových tvrdení žalobkyne či stranami sporu do tohto času vôbec boli subjekty, ktoré boli nositeľmi práv a povinností vo vzťahu k dotknutým nehnuteľnostiam pred navrhovanou zmenou, čo je predpokladom žalobkyňou navrhovaného procesného postupu). Pokiaľ by bolo možné posudzovať tento procesný návrh žalobkyne vzhľadom k formulácii, že žiada pripustiť zmenu o stranu v konaní, čo by indikovalo k tomu, že v zásade navrhuje nie zmenu niektorých pôvodných subjektov za novo navrhované subjekty, ale rozšírenie tohto času existujúcich subjektov o ďalšie subjekty v konaní, ktoré sú ňou identifikované, teda že navrhuje pristúpenie ďalších subjektov do konania, tak toto je z povahy veci v odvolacom konaní, vychádzajúc z § 378 ods. 2 CSP, neprípustné, teda vylúčené. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd o uplatnenom procesnom návrhu žalobkyne rozhodol tak, že návrhu na zmenu subjektov z vyššie uvedených dôvodov nevyhovel, keďže pre to absentovali základné predpoklady v podobe existencie potrebných skutkových tvrdení zo strany žalobkyne, za súčasného záveru o nemožnosti pripustiť ďalšie subjekty do konania z dôvodu uplatnenia takéhoto návrhu až v odvolacom konaní, čo zákon neumožňuje (§ 378 ods. 2 CSP). S poukazom na uvedené, keďže vada, pre ktorú súd prvej inštancie žalobu zamietol, ani v dôsledku uplatneného procesného návrhu žalobkyne v odvolacom konaní nebola skonvalidovaná (odvolací súd poznamenáva, že z výpisu z LV vyplývajú tiež ďalšie právne skutočnosti majúce vplyv na okruh subjektov v konaní), nebolo možné odvolanie žalobkyne vyhodnotiť inak, ako nespôsobilé k odlišnému rozhodnutiu, pričom samotná táto vada jednoznačne postačuje pre záver o tom, že žalobe nemožno vyhovieť, z ktorého dôvodu sa ďalšími nedostatkami, na ktoré súd prvej inštancie poukazoval, odvolací súd z dôvodu hospodárnosti nezaoberal. Rozsudok súdu prvej inštancie je tak vo výroku vecne správny, preto bolo potrebné tento podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nezaoberal a ktoré by boli spôsobilé k zmene napadnutého rozhodnutia.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a namietala, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobkyňa uviedla, že pokiaľ ide o výroky I. a II. rozsudku odvolacieho súdu, tak v odvolaní jednoznačne poukázala na ustanovenie § 80 CSP a preto malo ísť o tento postup a nie ako to uvádza krajský súd vo svojom rozhodnutí, že mohlo ísť o postup podľa § 79 CSP, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP. Pokiaľ ide o výrok krajského súdu, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, žalobkyňa zastáva názor, že je daný dôvod dovolania podľa § 421 ods.1 písm. a/ CSP a v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. októbra 2010 sp. zn. 3Cdo/51/2009, kde sa konštatuje, že v konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu je pasívne legitimovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania (určenie práva spoluvlastníckeho podielu) nemôže mať pre ich právne pomery žiaden vplyv t. j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím. Rozsudok sa teda nemusí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu. Žalobkyňa nepopiera vlastnícke práva ostatných spoluvlastníkov, preto voči nim ani nemôže byť daný naliehavý právny záujem na určení podľa § 137 písm. c/ CSP. Na základe uvedeného má za to, že krajský súd ako aj okresný súd pochybil, pokiaľ žalobu zamietol resp. nevyhovel návrhu v zmysle § 80 CSP a preto žiada dovolací súd, aby v súlade s ustanovením § 449 CSP rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. mája 2019 sp. zn. 27Co/283/2018 spolu s rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4C/135/2009 zo dňa 17. septembra 2018 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že si uplatňuje náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu.

4. Žalovaní 1/ až 223 (ďalej len „žalovaní“) písomné vyjadrenie k dovolaniu nezaslali.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej

lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba ako neprípustné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012, ktoré sú aktuálne aj za súčasnej procesnoprávnej úpravy).

7. Najvyšší súd opakovane vyslovil názor, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na príslušnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (por. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015).

8. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/209/2015, 3Cdo/36/2016, 5Cdo/264/2014, 1Cdo/334/2013). Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (por. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/348/2013, 3Cdo/319/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

9. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Ak by dovolací súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú špecifikované v ustanoveniach § 420 CSP (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky)

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa v dovolaní uviesť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a náležitým spôsobom označiť dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. f/ CSP

12. Dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP dovolateľka odôvodnila tým, že postupom odvolacieho súdu,

ktorý svojim rozhodnutím neprípustil prístupenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovanej a návrhu žalobkyne na zmenu subjektov na strane žalovanej nevyhovelo, došlo k znemožneniu uskutočňovania jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pretože v odvolaní jednoznačne poukázala na ustanovenie § 80 CSP a preto malo ísť o tento postup a nie ako to uvádza krajský súd vo svojom rozhodnutí, že mohlo ísť o postup podľa § 79 CSP.

13. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014, 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

14. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

15. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

16. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

17. Už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) najvyšší súd uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

18. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe (návrhu). Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany (resp. účastníci konania) uplatnili. Ide o nachádzanie hmotného práva. Súdna prax sa ustálila v názore, že vec sama je predmet, pre ktorý sa konanie vedie, v sporovom konaní je to nárok, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodovaním o veci samej nie je také rozhodnutie, ktoré zakladá stranám len procesné práva (napr. rozhodnutie o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania), aj keby bolo rozhodnutie vydané v konaní začatom na návrh (viď napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/14/2017). Ďalší charakteristický znak pre „rozhodnutie vo

veci samej" je ten, že sa ním zakladá prekážka veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá. Rozdiel možno nájsť aj, pokiaľ ide o formu prijatého rozhodnutia, vo veci samej v sporovom konaní sa bezvýnimočne rozhoduje rozsudkom, výnimkou sú len niektoré mimosporové konania, kedy sa podľa CMP rozhoduje vo veci samej uznesením (porovnaj § 212 ods. 1 CSP a § 39 ods. 2 CMP). Naopak, ak súd v sporovom konaní nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 CSP).

19. O konečné rozhodnutie súdu v zmysle ustanovenia § 420 CSP ide v situácii, keď odvolací súd nemôže vo veci rozhodnúť meritorne, pretože sú tu také prekážky, pre ktoré nemohol žalobu prerokovať, konanie končí procesným rozhodnutím bez toho, aby sa vec sama vecne prerokovala (pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/45/2017). Podmienka „konanie končí" má svoju nadväznosť na prvú spomínanú podmienku „vo veci samej".

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo v danom prípade rozhodnuté v odvolacom konaní o nepripustení pristúpenia ďalšieho subjektu do konania na strane žalovanej a nevyhovení návrhu žalobkyne na zmenu subjektov na strane žalovanej, svojou povahou nenapĺňa znaky rozhodnutia vo veci samej a taktiež nejde o konečné rozhodnutie súdu, v dôsledku čoho proti takému rozhodnutiu nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. K rovnakému právnomu záveru najvyšší súd dospel napr. už v rozhodnutiach vedených pod sp. zn. 8Cdo/77/2020 a sp. zn. 9Cdo/13/2020.

21. Dovolací súd preto konštatuje, že prípustnosť dovolania uplatneného dovolateľkou podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nie je daná, preto dovolací súd dovolanie žalobkyne v tejto časti ako neprípustné podľa § 447 písm. f/ CSP odmietol.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

22. Následne dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

23. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

24. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

25. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu.

26. V zmysle zákonných ustanovení dovolací súd môže len konštatovať, že výsledok posúdenia prípustnosti dovolania je teda podmienený tým, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky. K uvedenému dovolací súd poznamenáva, že otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i

keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

27. Dovolačný súd sa preto vzhľadom na uvedené najskôr zaoberal tým, či sú splnené predpoklady prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

28. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotné polemizovanie dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

29. Pokiaľ dovolateľ v podanom dovolaní nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú súdnu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch a domnienkach (o tom, ktorú právnu otázku a ktorú rozhodovaciu prax mal dovolateľ na mysli), v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom určený cieľ. V prípade absencie uvedeného dovolací súd nemôže pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým ani vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky; v opačnom prípade by uskutočnil dovolací súd prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (pozri Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1382, tiež komentár autorov Edmund Horváth a Andrea Andrášiová k Civilnému sporovému poriadku a rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/28/2017, 4Cdo/58/2017, 4Cdo/125/2017).

30. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a/ CSP ako už bolo vyššie uvedené, musí mať zreteľné charakteristické znaky. So zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia okrem vyššie uvedených požiadaviek vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, atď.), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, je charakteristický „odklon“ jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“ [vyjadrenej predovšetkým v rozhodnutiach alebo stanoviskách najvyššieho súdu, ktoré sú publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ale tiež opakovaně vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ neskôr vydané rozhodnutia najvyššieho súdu nespochybnil názory obsiahnuté v rozhodnutí dosiaľ nepublikovanom (porovnaj napríklad sp. zn. 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017). Na uvedené nadviazal aj judikát prijatý na zasadnutí občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu dňa 9. októbra 2018, ktorého právna veta znie: „do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletine Najvyššieho súdu ČR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho

súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986" (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/29/2017 z 24. januára 2018).].

31. Osobitne významným znakom otázky relevantnej v zmysle § 421 ods. 1 CSP je jej zásadný právny význam. Aj za účinnosti nových civilných predpisov je opodstatnené konštatovanie, že otázkou zásadného právneho významu je otázka, ktorá je významná nielen pre tú-ktorú prejednávajú právnu vec (spor), ale aj zo širších hľadísk, najmä z hľadiska celkovej rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky (por. sp. zn. 1Cdo/132/2009, 2Cdo/71/2010, 3Cdo/51/2006, 4Cdo/151/1998, 5Cdo/1/2010, 7Cdo/117/2011). Zásadný právny význam otázky, ktorú má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je daný zámerom prispieť k zjednocovaniu (a zjednoteniu) rozhodovania všeobecných súdov Slovenskej republiky.

32. Dovolateľka namietala, že v časti výroku III. rozsudku odvolacieho súdu, je daný dôvod dovolania podľa § 421 ods.1 písm. a/ CSP a v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. októbra 2010 sp. zn. 3Cdo/51/2009, v ktorom sa konštatuje, že v konaní o určenie vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu je pasívne legitimovaný iba dotknutý spoluvlastník tohto spoluvlastníckeho podielu z dôvodu, že právnej sféry ďalších ostatných spoluvlastníkov sa toto konanie netýka a výsledok konania (určenie práva spoluvlastníckeho podielu) nemôže mať pre ich právne pomery žiaden vplyv t. j. nemôže mať žiaden dopad na vymedzenie práv a povinností týmto súdnym rozhodnutím. Žalobkyňa nepopiera vlastnícke práva ostatných spoluvlastníkov, preto voči nim ani nemôže byť daný naliehavý právny záujem na určení podľa § 137 písm. c/ CSP.

33. Veľmi zjednodušene povedené zo strany dovolateľky ide o spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a kritiku toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu jej žaloby o určenie vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu jej právnych predchodcov, keď žalobkyňa nesúhlasila s názorom odvolacieho súdu (ako aj súdu prvej inštancie), že z obsahu podanej žaloby nevyplýva, ktorý konkrétny spoluvlastnícky podiel a ktorého spoluvlastníka je touto žalobou konkrétne dotknutý a preto stranou sporu musia byť všetci spoluvlastníci (zapísaní v katastri nehnuteľností) ako nerozluční spoločníci na žalovanej strane a naopak podľa názoru dovolateľky s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28. októbra 2010 sp. zn. 3Cdo/51/2009 stranou konania v prejednávanej veci nemusia byť všetci spoluvlastníci spornej nehnuteľnosti, čo významovo nezodpovedá kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Uvedené rozdielnosti názorov vyplývajú predovšetkým z vykonaného dokazovania a spočívajú na skutkových záveroch, takže takto zistený a dokazovaním ustálený skutkový základ sporu (resp. takto vyriešené otázky skutkovej povahy) nemožno v dovolacom konaní úspešne spochybňovať v rámci podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP.

34. Žalobkyňa tak dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP nevymedzuje spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP. Nie je totiž možné argumentovať tým, že odvolací súd sa pri riešení právnej otázky, od ktorej záviselo jeho rozhodnutie, odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu bez toho, aby túto právnu otázku konkrétne vymedzila.

35. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických úvah dovolací súd dospel k záveru, že z obsahu dovolania nevyplýva konkrétne, od ktorej „právnej“ otázky sa mal odvolací súd odkloniť od rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, a na základe ktorej založila dovolateľka prípustnosť ňou podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Nie je povinnosťou odvolacieho súdu, aby si právnu otázku, ktorá mala byť riešená odvolacím súdom nesprávne, mal vyvodzovať sám. Naopak jej riadne vymedzenie, t. j. jasné formulovanie, je povinnosťou strany, ktorá je v dovolacom konaní povinne zastúpená advokátom ako kvalifikovaným právnym zástupcom. Jasne formulovaná právna otázka má v prvom rade naznačiť riešenie daného prípadu požadované stranou a v druhom rade potom jej znenie predstavuje všeobecný právny záver aplikovateľný v obdobných prípadoch v budúcnosti.

36. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd odmietol dovolanie žalobkyne proti napadnutému

odvolaciemu rozsudku, a to sčasti podľa § 447 písm. c/ CSP (§ 420 písm. f/ CSP), sčasti podľa § 447 písm. f/ CSP (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP). Nezistenie prípustnosti dovolania žalobkyne malo potom za následok, že najvyšší súd nemohol rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému dovolaciemu prieskumu.

37. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.